

Απόφαση 135 / 2018 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 135/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρτεμισία Παναγιώτου, Γεώργιο Αναστασάκο και Μαρία Γεωργίου - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 5 Δεκεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ευάγγελου Ζαχαρή (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσιόντος-κατηγορουμένου Ι. Κ. του Α., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Σπυρίδωνα Μπουρμπούλη, για αναίρεση της υπ'αριθ. 1001/2015 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πατρών. Το Τριμελές Εφετείο Πατρών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσιών-κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 21 Ιουλίου 2017 αίτησή του αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1097/2017.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιόντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη υπ'αριθμ. 21/21/7/2017 αίτηση του Ι. Κ. του Α. κατ. ... για αναίρεση της υπ'αριθμ. 1001/2015 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Πατρών, η οποία καταχωρήθηκε στο κατά το άρθρο 473 παρ. 3 εδ. α του Κ.Ποιν.Δ. βιβλίο στις 2 Νοεμβρίου 2015 έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα κατά το άρθρο 473 παρ. 1, 3, 155 παρ. 2 Κ.Π.Δ. Ειδικότερα η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε ερήμην του ήδη αναιρεσιόντος κατηγορούμενου, όπως δε προκύπτει από το από 9/12/2015 αποδεικτικό επίδοσης της αρχιφύλακα Ι. Χ., επιδόθηκε σ'αυτόν (κατηγορούμενο) με θυροκόλληση χωρίς στη συνέχεια να επιδοθεί και στον ορισθέντα νομότυπα με το εφετήριο αντίκλητο δικηγόρο του Θεόδωρο Τζαμαλούκα του Δ.Σ.Π. όπως επιβάλλετο με την διάταξη του άρθρου 155 παρ. 2 του Κ.Π.Δ. κι εντεύθεν η επίδοση είναι άκυρη με συνέπεια να μην αρχίσει η προθεσμία για άσκηση αναίρεσης που είναι δέκα ημερών και αρχίζει από την επίδοση της απόφασης. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την βασιμότητα των λόγων της.

Κατά το άρθρο 501 παρ. 1 εδ. α ΚΠΔ "Αν κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ο εκκαλών δεν εμφανισθεί αυτοπροσώπως ή δια του συνηγόρου του, αν συντρέχει περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340 ΚΠΔ, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη ... Η απόφαση που απορρίπτει την έφεση μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση και για οποιονδήποτε από τους περιοριστικά αναφερόμενους στο άρθρ. 510 παρ. 1 ΚΠΔ λόγους". Επομένως μπορεί να προσβληθεί για έλλειψη αιτιολογίας και για υπέρβαση εξουσίας.

Εξάλλου προϋπόθεση απορρίψεως της εφέσεως ως ανυποστηρίκτου, είναι η νομότυπος και εμπρόθεσμος κλήτευση του εκκαλούντος και εφόσον το δικαστήριο

απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη, πρέπει να αναφέρει και αιτιολογήσει το νομότυπο και εμπρόθεσμο της κλητεύσεώς του για να εμφανισθεί στο ακροατήριο προς υποστήριξη της εφέσεώς του.

Συνεπώς, αν αυτός δεν κλητεύθηκε νομίμως και εμπροθέσμως και δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, κατά την εκδίκαση της εφέσεώς του στην ορισθείσα δικάσιμο τότε πρέπει το δικαστήριο να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση. Διαφορετικά, δηλ, αν απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη, υπερβαίνει την εξουσία του και υποπίπτει στην αναιρετική πλημμέλεια που προβλέπεται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η Κ.Π.Δ. Τέλος στην περίπτωση που ο εκκαλών κλητεύθηκε με κλήση προς συζήτηση της εφέσεώς του αρκεί για την πληρότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως που απορρίπτει την έφεση ως ανυποστήρικτη, η μνεία του αποδεικτικού κλητεύσεώς του και η ημερομηνία τούτου ώστε να προκύπτει η εμπρόθεσμη κλήτευση του κατά το άρθρο 166 Κ.Π.Δ. χωρίς να απαιτείται ειδικότερος προσδιορισμός των στοιχείων της εγκυρότητας της κλήσης, το νομότυπο και το έγκυρο της οποίας εξετάζει αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο ως διαδικαστική προϋπόθεση βάσει των αναφερομένων στο οικείο αποδεικτικό. Αν η επίδοση της κλήτευσης έγινε με θυροκόλληση, τότε για την πληρότητα της αιτιολογίας ενόψει του ότι κατά το άρθρο 155 παρ. 2 Κ.Π.Δ., πρέπει να γίνει επίδοση και στον διορισμένο αντίκλητο και τα αποτελέσματα αρχίζουν από την επίδοση σ' αυτόν, πρέπει να μνημονεύονται στο αιτιολογικό της αποφάσεως και τα δύο αποδεικτικά επιδόσεως. Στη προκειμένη περίπτωση, το Τριμελές Εφετείο Πατρών (για πλημμελήματα) που δίκασε ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 1001/2015 απόφασή του, η οποία εκδόθηκε ερήμην του εκκαλούντος απέρριψε ως ανυποστήρικτη την έφεσή του κατά της 859-859α-859β/2013 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημ/κείου Κεφαλληνίας με την οποία ο εκκαλών καταδικάσθηκε για απρόσφορη απόπειρα παράβασης καθήκοντος και ψευδούς βεβαίωσης, με την μορφή της υπεξαγωγής εγγράφου, σε συνολική ποινή φυλακίσεως 15 μηνών με την εξής αιτιολογία: "Από το με χρονολογία 29-5-2015 αποδεικτικό επίδοσης κλήσης προς κατηγορούμενο Αρχ/κα Λ. Τ. που υπηρετεί στο Α/Τα ..., αποδεικνύεται ότι η με αριθμό 514/2014 κλήση του Εισαγγελέα Εφετών Πατρών, με την οποία ο εκκαλών καλείται στη σημερινή δικάσιμο για να υποστηρίξει την υπ' αριθμ. 71/18-12-2013 έφεσή του, κατά της υπ' αριθμ. 859-859α-859β/18-12-2013 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημ/κείου Κεφαλληνίας, επιδόθηκε στον ίδιο τον εκκαλούντα - κατηγορούμενο, στην κατοικία του που εκείνος δήλωσε στην έφεσή του. Επομένως, εφόσον ο εκκαλών δεν εμφανίστηκε για να υποστηρίξει την έφεσή του, πρέπει αυτή να απορριφθεί ως ανυποστήρικτη, σύμφωνα με τα άρθρα 320, 321, 326, 340 και 501 του Κ.Π.Δ.". Από το αναφερόμενο όμως από 29-5-2015 αποδεικτικό επίδοσης του αρχιφύλακα Λ. Τ., το οποίο παραδεκτά επισκοπείται από τον Άρειο Πάγο για την έρευνα της βασιμότητας του προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως προκύπτει ότι αυτό (αποδεικτικό) αφορά την κλήτευση του μάρτυρα Λ. Β. για να εμφανισθεί ενώπιον του Εφετείου Πατρών κατά την δικάσιμο της 29/9/2015 για να εξεταστεί σαν μάρτυρας στην ποινική δίκη κατά του Κ. Ι. του Α. (ήδη αναιρεσιόοντος). Επομένως η προσβαλλόμενη απόφαση, υπό τις άνω παραδοχές περί νόμιμης κλήτευσης του εκκαλούντος για τη δικάσιμο, που αυτή εκδόθηκε, στερείται της απαιτούμενης κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ. ειδικής και εμπειρισταωμένης αιτιολογίας για θεμελίωση της κρίσης του δικαστηρίου που την εξέδωσε περί νομότυπης και εμπρόθεσμης του εκκαλούντος που απαιτείται προκειμένου να έχει την εξουσία ν' απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη. Όθεν, ο εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ του ΚΠΔ μοναδικός λόγος της υπό κρίση

αίτησης αναίρεσης με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας καθόσον αφορά τη νόμιμη κλήτευση του εκκαλούντος είναι βάσιμος.

Συνεπώς πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση σε νέα συζήτηση ενώπιον του ιδίου Δικαστηρίου, που θα συγκροτηθεί από άλλους Δικαστές (άρθρ. 519 Κ.Π.Δ.)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 1001/2015 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Πατρών. Παραπέμπει την υπόθεση σε νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, που θα συγκροτηθεί από άλλους Δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 27 Δεκεμβρίου 2017.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ